

***Sete și fântână* în poezia franceză a lui Benjamin Fondane**

Investigând imaginarul poetic al lui Benjamin Fondane, eseul utilizează metodologia mitocriticii (în special studiile lui Gaston Bachelard) pentru a se ocupa de tratarea literară a două teme – *setea și fântâna* – în poezia fondaniană în limba franceză. Setea e o temă care își păstrează ambivalența, fiind în același timp sete de cunoaștere în spiritul mitului lui Ulise și sete existențială, sete de real și sete de alteritate. Fântâna condensează, de asemenea, mai multe valori – ale vieții și ale morții –, devenind un adevărat Centru, într-un peisaj adesea tragic. Într-unul din ultimele poeme ale lui Fondane, fântâna e integrată într-o meditație asupra abisului, apa devenind o apă stimfalizată, în legătură subterană cu memoria.